

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 7CoE/75/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213210091  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213210091.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Bratislava, Astrová 2/A, IČO: 45 869 464, zastúpený Advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karpatská 18, IČO: 35 940 875, proti povinnému: X. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, o vymoženie sumy 1.345,65 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 20. februára 2014, č. k. 15Er/731/2013-24, takto

### rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

### o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Rimavská Sobota, Kálmána Mikszátha 268 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 617/2013. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 45 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 2 písm. a), písm. b), § 3 ods. 1, 2 zákona číslo 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, § 3 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 879j Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.12.2007), § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.01.2008), § 52 ods. 2, 3, § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 188/2006 Z.z., čl. 2 písm. a), čl. 3 ods. 1, 2, čl. 6 ods. 1 a príloha ods. 1 písm. e), písm. q) Smernice rady EÚ č. 93/13 EHS z 05.04.1993, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia nie je dôvodne podaná. Uviedol, že exekučným titulom v danej veci je rozhodcovský rozsudok vydaný pred Stálym Rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a.s., sp. zn. IDB12100345 zo dňa 11.11.2011. Za preukázané považoval, že právny predchodca oprávneného (Poštová banka, a.s.) a povinný uzatvorili dňa 03. 09. 2007 zmluvu o úvere č. 0674783307, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eura a povinný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach. Súd prvého stupňa predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, ktorá bola už vopred pripravená právnym predchodcom oprávneného ako dodávateľom - veriteľom pre veľký počet spotrebiteľov - dlžníkov, a preto povinný - dlžník ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Z obsahu zmluvy vyplýva, že sa v danom prípade ide o spotrebiteľský úver (zmluva o spotrebiteľskom úvere § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch - ZSU), lebo veriteľ - oprávnený je podnikateľom v danom predmete (podľa výpisu z obchodného registra) a považuje sa za dodávateľa a dlžník - povinný je spotrebiteľom. Preskúmaním obchodných podmienok pre úver súd prvého stupňa zistil, že v bode 11.2 si zmluvné strany dojednali rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ a OP budú riešené dohodou, s tým, že v prípade nedosiahnutia dohody klient prijíma návrh Banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich s ZoÚ a OP, vrátane sporov o

jej vznik, platnosť a výklad v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, s.r.o., s tým, že rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Podľa názoru súdu prvého stupňa takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Dôvodil tým, že rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým úverovým podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovskú doložku považoval za neprijateľnú, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Keďže neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Vychádzajúc z uvedeného súd prvého stupňa žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zmeniť a vyhovieť žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že súd v zmysle ust. § 44 ods. 2 prvá a druhá veta Exekučného poriadku je oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, pričom nemá zákonné oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, ako napr. zmluvu o úvere. V danom prípade tak súd prvého stupňa nie je oprávnený vo veci konať, či už ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku, ale práve a len ako tzv. exekučný súd. Mal za to, že exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. Doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, podľa § 159 OSP. Súd preto nemôže znova skúmať skutkový stav a vykonávať dôkazy a tie následne právne hodnotiť - navyše bez účasti oprávneného. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, a preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Navyše oprávnený ako právny nástupca Poštovej banky, a.s. bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami rozhodcovského zákona, pričom Poštová banka, a.s. postupovala v súlade s ust. § 93b) zákona o bankách, ktorý jej ukladá povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky s tým, že v predmetom bode je daná klientovi možnosť neprijatť túto zákonom stanovenú ponuku. To že ju neodmietol je podľa názoru oprávneného prejavom jeho osobnej a zmluvnej slobody. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa pri skúmaní žiadosti o udelenie poverenia vykonával samostatne nové dokazovanie skutkového stavu, k čomu sa nemal možnosť vyjadriť, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Okrem toho postupom súdu prvého stupňa bol porušený princíp rovnosti účastníkov konania, keďže bez toho, aby bol povinný urobiť akýkoľvek právny úkon, ho nezákonne zvýhodňuje len na základe jeho postavenia. Exekučný súd tak nahrádza pasivitu povinnej. Záverom dodal, že exekučný súd mu svojím postupom znemožnil uplatniť svoje právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku.

Sudca súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 druhej vety OSP vyjadril, že nemieni odvolaniu vyhovieť a preto predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania oprávneného (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

V preskúmvanej veci bolo zo skutkového hľadiska z obsahu spisu zrejmé, že medzi právnym predchodcom oprávneného (Poštová banka, a.s.) a povinným bola dňa 03.09.2007 uzavretá zmluva o úvere č. 0674783307. V článku 11.2 Obchodných podmienok (verzia 1/2005) sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ a OP budú riešené dohodou, s tým, že v prípade nedosiahnutia dohody, klient prijíma návrh Banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich s Zo a OP, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad v rozhodcovskom konaní

pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, s.r.o., s tým, že rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané oprávneným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že akákoľvek rozhodcovská doložka bez ohľadu na jej formu a znenie obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Takáto rozhodcovská doložka je preto podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V predmetnom exekučnom konaní ide o tento prípad. Podľa názoru odvolacieho súdu povinnému ako spotrebiteľovi bolo zároveň týmto postupom odňaté jeho právo brániť sa a podať žalobu, prípadne akýkoľvek iný opravný prostriedok na všeobecný súd, pričom ide o právo spotrebiteľa upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky). Rozhodcovskú doložku si povinný ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými obchodnými podmienkami oprávneného. Mal možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným zmluvným dojednaniám, a teda aj rozhodcovskému konaniu.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa prijal záver, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej doložky až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného - dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej doložky považuje za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, v dôsledku čoho bolo dôvodné aplikovať ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov už v štádiu rozhodovania exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú doložku) ani nemal byť vydaný, pričom rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súd prvého stupňa preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok.

Vecnú správnosť napadnutého uznesenia nebola spôsobilá spochybniť ani námietka o nesprávnom právnom posúdení veci v otázke samotnej neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Odvolací súd dodáva, že ust. § 93b ods. 1,2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere nezbavovalo právneho predchodcu oprávneného (Poštová banka a.s.) povinnosti predložiť povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinnému sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Pokiaľ právny predchodca oprávneného takto nepostupoval, resp. pokiaľ takýto postup nebol oprávneným doložený listinami pripojenými k návrhu na exekúciu, súd prvého stupňa správne konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť

právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. V nadväznosti na vyššie uvedené je treba poukázať na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/122/2011, sp. zn. 6Cdo 1/2012, sp. zn. 2Cdo/216/2012).

Keďže odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky je v danej veci treba považovať za neplatné dojednanie, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nepovažoval odvolací súd za potrebné vyporiadavať sa s ďalšími argumentmi oprávneného uvedenými v podanom odvolaní. Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.